

ROLSØ KAPEL

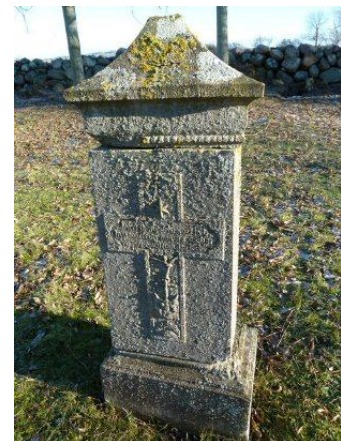
Et af de mest stemningsmættede steder på Mols er Rolsø Kapel, som vi finder på en bakke yderst på næsset ud i Kalø Vig mellem Vrinner og Knebel.

Det er ikke mange, der finder vejen herud til kapellet, der ligger lidt nord for Rolsøgaard, og hvis historie er vævet sammen med netop Rolsøgaard. Det var herremanden på Rolsøgaard, der i 1695 fik lov at nedlægge landsbyen Rolsø med dens 8 gårde og 2 huse – tilbage lå kirken i ensom majestæt derude på næsset, indtil den blev nedbrudt i 1908. Våbenhuset fik dog lov til at blive stående og har siden været benyttet som kapel. Den gamle altertavle og nogle epitafier udsmykker nu kapellet.

Den gamle kirkegård er der endnu, omgivet af kirkegårdsdiget, og ved kapellet er opført en klokkestabel. Men det er især de mange gravsteder fra helt forskellige tidsaldre tilbage i 1700-tallet, der i samklang med vigens vande lige bag kirkegårdsdiget i vest, forlener stedet med den helt specielle stemning.

Her kan man se forladte gravsteder med rustne jernkors fra 1700-tallet, lidt forsømte gravsteder fra 1800-tallet med skæve, men smukke gravsten, og store velholdte gravsteder med hække og jernkæder omkring fra det sidste halve eller hele århundrede. Midt i det hele står det hvidkalkede kapel, og stedet omkranses af det maleriske kampestensdige med grønne marker eller det blå hav lige udenfor – og med udsyn over vigen til Kalø Slotsruin. Ved indgangen til kirkegården mødes man af en indgangsportal med køreport og låge.

Som kapellet og de ikke helt få nye gravsteder antyder, så foregår der stadigvæk begravelser fra Rolsø Kapel. Så vi finder også grave fra vort eget årtusinde.

Vrinners voksede på grund af beliggenheden ved den nye landevej sidst i 1800-tallet fra at være en landsby til at være en handels- og serviceby med et voksende indbyggertal, så kirkens beliggenhed to km. derfra ude på det øde næs skreg mere og mere til himlen – og til sidst blev menighedens bønner om en mere praktisk beliggenhed da også hørt. I 1907 stod den nye kirke i Vrinners færdig. En stor del af inventaret fra den gamle Rolsø kirke fandt genanvendelse i den nye kirke, f.eks. den romanske døbefont.

Siden har kapellet ført en måske nok ophøjet og idyllisk, men også ensom tilværelse derude på næsset. De sognebørn, der har slægtninge liggende på kirkegården møder dog jævnligt op for at passe forfædrenes gravsteder, og ind imellem brydes stilheden af en begravelse – og enkelte friluftsgudstjenester er også blevet afholdt om sommeren inden for de allerseneste år.

Døbefonten i Vrinners kirke

Men turisterne har endnu ikke fundet stedet. Det er ellers absolut et besøg værd.